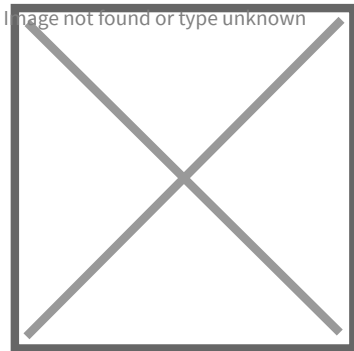
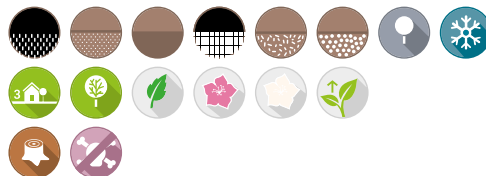

Viburnum ×bodnantense 'Dawn'

Hoogte	2-3 m
Breedte	1-2m
Kroon	rond, halfopen kroon
Schors en takken	grijsbruin, iets afschilferend
Blad	glanzend donkergroen
Bloemen	roze, rozewit verbloeiend, bloeit van eind november-maart
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	alle, kalkrijke grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	6b (-20,5 tot -17,8 °C)
Windbestendigheid	matig
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Toepassing	boombakken, kleine tuinen, patiotuinen
Oorsprong	Bodnant Garden, Wales, Verenigd Koninkrijk, 1935

Dawn' is een grote struik met steil opgaande gesteltakken tot circa 3 m hoog. Aanvankelijk groeit de struik slank omhoog, maar op latere leeftijd wordt 'Dawn' breder en uiteindelijk zal de plant een vrijwel ronde kroon krijgen. De grijsbruine bast schilfert iets af. De bladeren zijn eirond-langwerpig tot omgekeerd eirond-langwerpig. Ze zijn iets glanzend donkergroen met purperrode bladstelen. Eind november begint deze plant te bloeien en de hoofdbloei valt meestal in februari en begin maart, afhankelijk van eventuele vorstperiodes. De bloemen zijn roze, die later wat verblekend naar rozewit. De knoppen zijn opvallend donkerroze van kleur.

In 1933 ontstond in de botanische tuin van Edinburgh, Schotland, een hybride tussen de winterbloeiende soorten *V. grandiflorum* en *V. farreri*. De Schotse hybride werd in eerste instantie niet benaamd. Twee jaar later werd in de Bodnant Garden in Noord-Wales dezelfde kruising herhaald, maar in hier werd *V. farreri* als moederplant gebruikt. De hybride die in Wales ontstond werd naar de tuin vernoemd: *V. ×bodnantense*. De beste zaailing werd benaamd en 'Dawn' genoemd. De oudere Schotse hybride werd later vernoemd naar de assistent-curator van de botanische tuin in Edinburgh, 'Charles Lamont'. Winterhardheidszone 6b.